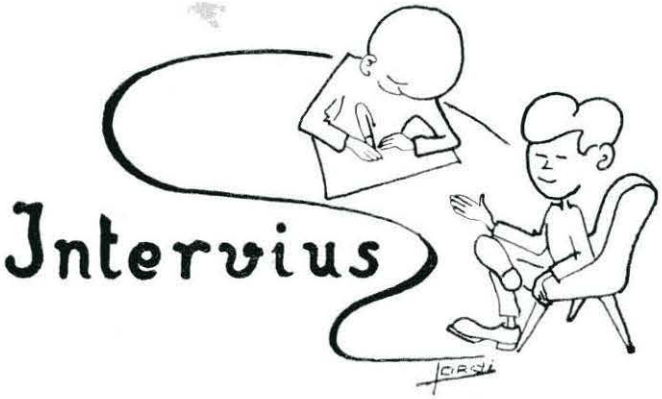

AMB EL SENYOR JOSEP ARENAS I VILA (PATATINA)

Un dia, a la tarda, em vaig arribar fins a la casa on, anys enrera, hi havia hagut la farmàcia del poble; ara, la casa és d'En Patatina puix el seu pare, qui havia passat uns anys a Puerto Rico, de retorn d'Amèrica, la va comprar; Josep Arenas i Puig va casar-se amb Dolors Vilà i Benet.

Hi ha persones que passen a la història pel seu saber, pels seus descobriments... i n'hi ha d'altres que hi passen pel seu caràcter. El caràcter cal que des de jove es vagi polint, es vagi formant. El senyor Josep jo el veig un home amb sentit social; està disposat a fer favors i ajudar a qui sigui; ha aplaudit sempre tot allò que signifiqui associació, que també vol dir renúncia, i per a renunciar cal tenir caràcter.

—Quants anys teniu, Josep?

—El dia 13 d'agost en faré, si Déu vol, 80.

—On vàreu fer els estudis?

—Aquí, al costat de casa, amb el Noi de Cal Sessió; es deia Josep Valls i Ventura; què n'era de bo!; era un sant!; havia d'anar amb crosses, puix estava impossibilitat, però cada dia anava a Missa i l'ajudava, pobret!; no hi faltava mai; si en va fer de bé!; molts homes grans venien a aprendre de llegir i escriure; amb quina paciència que els ensenyava!

—No vàreu anar enlloc més?

—Sí quatre dies comptats a Can Salelles amb els Hermanos, i després amb el senyor Lleó, qui feia escola allà on hi ha actualment la Caixa de Pensions; però finalment vaig tornar amb el Noi, doncs feia classes al vespre i eren molts els que ens n'aprofitàvem.

—M'han dit que sou caixer del Mont de Pietat de Sant Antoni Abat.

—Doncs, sí, senyor.

—Quant va installar-se?

—El segle passat, l'any 1870.

—Quina finalitat es proposa aquest Mont de Pietat?

—Principalment ajudar els que estan malalts.

—Com és aquesta ajuda?

—Se'ls dóna sis pessetes diàries i quan moren es dóna cent pessetes per l'enterrament.

—Són molts els socis?

—N'hi ha de dues classes; els de quota senzilla són 158 i els de quota doble 126; són, doncs, en total 284 socis.

—Quin preu té la quota?

—La senzilla, 1'20 al mes; i la doble, 2'40 ptes.

—Solament hi entren pagesos en aquest Mont de Pietat?

—Hi pot entrar tothom, tingui l'ofici que tingui.

—Actualment se'n fan molts de socis?

—No gaires; com que tothom ha d'estar abrigat amb el Segur, la vida del nostre Mont de Pietat de Sant Antoni Abat es va esllanguint progressivament.

—Bé, senyor Josep; moltes gràcies de les seves respostes; jo m'entorno cap a casa, que és el lloc d'on he vingut, i fins una altra.

—Esperi, que hem de fer una copeta.

I el senyor Josep m'obsequia amb mistela, vi sec i unes galetes. Després d'aquest piscolavis, agraeixo novament l'amabilitat i m'acomiado del senyor Josep Arenas i Vilà.

Cavam.

Nota. Història i gènesi del mot *Patatina.* El pare del senyor Josep, quan era petit, com tots els infants del seu temps, portava barretina; com que li feia nosa, sovint la llençava al galliner; l'àvia Jumbeta de la casa veïna, actualment Escoles Fabra, quan el veia amb el cap descobert li deia: què passa?; i ell contestava: "pedut patatina" (barretina). Quan retornà d'Amèrica encara va ésser En Patatina.

ENDREÇA

La revista "ALELLA" es complau en felicitar, amb motiu de les pròximes Festes Santfeliuenques, a les nostres primeres Autoritats Civils i Eclesiàstiques.

A nostres redactors, col·laboradors, lectors, anunciants, amics i poble en general, els hi desitgem una feliç, i agradable Festa Major.